

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211905
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113211905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: BYTTERM, a. s., so sídlom Saleziánska 4, Žilina, IČO: 31 584 705, právne zastúpeného JUDr. Nikoletou Sekerákovou, advokátkou, so sídlom X. K. XX, U., proti odporcovi: T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, U., v konaní o zaplatenie 332,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C/151/2013-80 zo dňa 18.12.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16,92 Eur od 26.06.2012 do 14.05.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,36 Eur od 26.07.2012 do 14.05.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.08.2012 do 14.05.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.09.2012 do 14.05.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.10.2012 do 14.05.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.12.2012 do 14.05.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.01.2013 do 14.05.2013 a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.02.2013 do 14.05.2013 a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 39,54 Eur od 26.03.2013 do 14.05.2013, a to všetko lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň rozhodol, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 19,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 137,48 Eur na účet právnej zástupcu navrhovateľa, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Výsledkami vykonaného dokazovania zistený skutkový stav posúdil po právnej stránke podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že odporca si svoje povinnosti neplnil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku vyplývajúceho z čl. IV. bodu 4.2.3 zmluvy, a to po splatnosti povinných platieb. Prvostupňový súd dôvodil tým, že je nepochybné, že odporca je vlastníkom bytu v bytovom dome, ktorého správcom je navrhovateľ. Odporca bol povinný poukazovať navrhovateľovi platby v zmysle čl. IV. zmluvy. V konaní sa zaoberal aj dôvodnosťou odporcom vznesenej námietky ohľadne toho, kto v byte býval, ktorú vyhodnotil tak, že je irelevantné, kto v byte býval, nakoľko povinnosť uhrádzať platby voči navrhovateľovi mal vlastník a tým bol odporca, a to bez ohľadu na to, či tam býval alebo nie, resp. akým spôsobom užíval daný byt.

Podľa okresného súdu je nepochybné, že odporca dané platby riadne a včas neuhradil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania. Žalovanú sumu zaplatil až po podaní žalobného návrhu, a to dňa 14.05.2013, hoci preddavky mal platiť mesačne vždy do 25. dňa. Ďalej konštatoval, že pokiaľ odporca tvrdil, že mu neboli doručované žiadne výzvy na zaplataenie preddavku, súd poukázal na to, že je povinnosťou každého vlastníka v zmysle zmluvy o výkone správy tieto platby riadne a včas poukazovať a nie čakať na nejaké výzvy. Okrem toho malo byť v záujme odporcu zistiť si výšku preddavkov, a o to zvlášť, keď mal trvalé bydlisko na inej adrese než v predmetnom byte. Prvostupňový súd vychádzal z evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie bytu zo dňa 18.01.2012 s platnosťou od 01.01.2012, z ktorého vyplýva výpočet úhrady za byt s výškou mesačnej zálohovej úhrady. Konštatoval tiež, že evidenčný list bol podpísaný aj odporcom, čo výslovne potvrdil na ústnom pojednávaní dňa 18.12.2013. Okresný súd uzavrel, že odporca evidenčný list prevzal, teda mal vedomosť o zálohových platbách a o ich výške. Zároveň tiež konštatoval, že na evidenčnom liste je uvedená aj kontaktná adresa odporcu, ktorá je totožná s adresou predmetného bytu. Odporca však túto uvedenú adresu u navrhovateľa nenamietal, ani nijako neupozornil na inú adresu. Teda tvrdenia odporcu, že mu výzvy neboli zasielané na adresu jeho trvalého bydliska, podľa okresného súdu neobstoja z toho dôvodu, že odporca evidenčný list prevzal, mal vedomosť o výške platieb, ak aj došlo k zmene platieb, bolo jeho povinnosťou sa zaujímať o to, pričom v zmysle zmluvy bol povinný platby poukazovať do 25. dňa v mesiaci. Teda podľa okresného súdu, pokiaľ preddavky neuhradil do 25. dňa v mesiaci, tak nasledujúcim dňom bol v omeškani, t. j. od 26. dňa v mesiaci neuhradenej splátky, na základe čoho navrhovateľovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Zároveň okresný súd poukázal na to, že odporca v podanom odpore namietal, že v byte nebýva a že mu neboli doručované výzvy, avšak zároveň vo svojom písomnom podaní zo dňa 26.09.2013 uviedol, že v predmetnom byte sa zdržiava, ale len sporadicky, napriek tomu má predpis rovnaký ako stáli obyvatelia, pričom súhlasil so všetkými návrhmi správcu o navýšení. Taktiež súhlasil aj s predpisom platieb. Aj z uvedeného podľa okresného súdu vyplýva, že mal vedomosť o svojich povinnostiach, ako aj o povinných platbách. Podľa prvostupňového súdu je nepochybné, že odporca bol povinný platiť vždy do 25. dňa v mesiaci, pričom sám vo svojom písomnom podaní nepriamo potvrdil vedomosť ohľadom daných platieb, keďže uviedol, že súhlasil so všetkými návrhmi správcu ohľadom platieb a navýšení platieb a že mal rovnaký predpis ako ostatní obyvatelia domu (č. l. 44 obsahu spisu).

Uznesením, ktorým súd konanie o návrhu v časti o zaplataenie sumy 332,06 Eur zastavil, zároveň súd rozhodol, že o trovách konania v danej zastavenej časti rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.

V zastavenej časti súd rozhodol o trovách podľa § 146 O. s. p., v zmysle ktorého z dôvodu, že odporca procesne zavinil zastavenie časti konania, keďže žalovanú sumu zaplatil po podaní žalobného návrhu, a to dňa 14.05.2013, preto bol povinný nahradiť trovy konania navrhovateľovi. Vo zvyšnej časti, ktorá bola predmetom konania po späťvzatí, súd rozhodol o trovách konaniach v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danej časti konania bol úspešný navrhovateľ, ktorý si uplatnil náhradu trov konania, ktoré riadne vyčíslil vo svojom návrhu titulom zaplataeného súdneho poplatku 19,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby vo výške 171,85 Eur - prevzatie a príprava, podanie žalobného návrhu, späťvzatie v časti, vyjadrenie sa k podanému odporu a účasť na pojednávaní dňa 18.12.2013, t. j. 5 x 26,56 Eur + 5 x paušál 7,81 Eur. Z dôvodu späťvzatia časti návrhu a vzhľadom na vyššiu časť predmetu konania sa v zmysle vyššie citovaných ustanovení poplatok nevracia vzhľadom na výšku 19,50 Eur. Súd nepriznal náhradu trov za úkon - vyjadrenie sa k podanému odporu, nakoľko právny zástupca navrhovateľa nebol vyzvaný súdom na vyjadrenie k odporu, toto vyjadrenie mohol ponechať až na pojednávanie, a teda také podanie súd posúdil, že nejde o účelne vynaložené náklady v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. Na základe uvedeného okresný súd zaviazal odporcu na náhradu trov konania titulom zaplataeného súdneho poplatku vo výške 19,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 137,48 Eur. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Odporca v zákonnej lehote podal odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu, kde namietal, že navrhovateľ ako správca bytového domu nedodržel cit. § 8a zákona č. 182/1993, kde zákon ukladá správcovi povinnosť schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. V tejto súvislosti konštatoval, že neexistuje žiadny dôkaz o doručení zmluvy o výkone správy č. 155/1295/SM/2011 a ani dôkaz o preštudovaní zmluvy, pretože podpis na predmetnej zmluve nie je odporcov. Na základe toho, že navrhovateľ ako správca bytového domu porušil § 8a vyššie

citovaného zákona, nemôže sa domáhať plnenia na základe zmluvy o výkone správy a súd nemôže vydávať rozhodnutia, pokiaľ nebol dodržaný zákon, na ktorý sa v odôvodnení rozsudku odvoláva. Preto navrhol, aby pre neúplné zistenie skutkového stavu veci a nesprávne skutkové zistenia odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu písomne vyjadril v tom zmysle, že prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým a správnym právnym záverom. Poukázal na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Poukázal na skutočnosť, že odporca si bol vedomý svojho dlhu na platbách spojených s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných častí domu, čo uviedol aj v podanom odpore voči platobnému rozkazu. Právo navrhovateľa požadovať od odporcu ako dlžníka s plnením peňažného záväzku úroky z omeškania, vzniká priamo zo zákona. Preto už samotnou úhradou dlžnej čiastky po podaní žalobného návrhu odporcom v priebehu súdneho konania je preukázaná existencia peňažnej pohľadávky.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ust. § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ust. § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom, v danom prípade odporcu, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. 350/2009 zo dňa 8.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

V ďalšom sa krajský súd zaoberal odvolacími dôvodmi odporcu. Odporca tvrdil, že navrhovateľ ako správca bytového domu nedodrжал § 8a zákona č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a keďže neexistuje dôkaz o doručení zmluvy, nemôže sa navrhovateľ domáhať plnenia na základe zmluvy o výkone správy.

Odvolací súd dospel k záveru, že námietky odvolateľa ohľadne nedoručenia zmluvy schválenej správcom bytového domu nie sú dôvodné, nakoľko s nesplnením povinnosti doručiť zmluvu schválenú správcom bytového domu druhej zmluvnej strane nie je spojená nijaká sankcia a táto skutočnosť nemá vplyv ani na platnosť uzavretej zmluvy, ani na povinnosť účastníkov zmluvného vzťahu plniť si zmluvné povinnosti.

Pokiaľ odporca už pred súdom prvého stupňa tvrdil, že si dal podmienku, že platby bude uhrádzať nárazovo, keďže sa v byte zdržiava len sporadicky, toto nemá vplyv na jeho povinnosti vzhľadom na zmluvu o výkone správy, čo správne konštatoval už prvostupňový súd. Taktiež je správny záver prvostupňového súdu, že odporca nepreukázal žiadnu dohodu, resp. oznámenie navrhovateľovi tejto podmienky a zároveň súhlas navrhovateľa s jeho podmienkou. Neobstojí ani námietka odvolateľa,

že predmetnú zmluvu o výkone správy nepodpísal, keďže zmluva o výkone správy bola schválená nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a je záväzná pre vlastníkov bez ohľadu na to, či zmluvu odporca podpísal, alebo nepodpísal. Navyše v prvostupňovom konaní sice skutočnosť o nepodpísaní predmetnej zmluvy odvolateľ tvrdil, avšak nijako nepreukázal a ani nevyužil v rámci dokazovania možnosť navrhnúť vykonať dôkaz ohľadne preukázania tejto skutočnosti. Nakoľko ide o sporové konanie, bolo povinnosťou odvolateľa túto skutočnosť preukázať, resp. navrhnúť vykonanie dôkazu preukazujúceho túto skutočnosť a keďže tak neurobil, musí niesť procesnú zodpovednosť za nesplnenie tejto povinnosti. Odvolací súd, rešpektujúc ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré bolo v prvostupňovom konaní riadne aplikované, nemôže prihliadať na skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, a to v zmysle § 205a ods. 1 O. s. p.

Všeobecne odvolací súd konštatuje, že úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Úroky z omeškania sa platia popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu, z ktorej je dlžník v omeškaní, teda ktorú ešte nezaplatil.

Omeškanie dlžníka s plnením záväzku má zo zákona za následok obsahovú zmenu práv veriteľa a povinnosti dlžníka, resp. ich doplnenie novými právami a povinnosťami. Omeškaním teda nastáva zmena obsahu právneho vzťahu, a to taká, že povedľa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vznikajú aj nové (ďalšie) práva a povinnosti bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zaviniť alebo nie.

Správny bol preto aj záver okresného súdu, že je nepochybné, že odporca bol povinný platiť vždy do 25. dňa v mesiaci, keďže sám vo svojom písomnom podaní nepriamo potvrdil vedomosť ohľadom daných platieb, keďže uviedol, že súhlasil so všetkými návrhmi správcu ohľadom platieb a navýšení platieb a že mal rovnaký predpis ako ostatní obyvatelia domu (č. I. 44 obsahu spisu). Navyše z čiastkového výpisu z LV XXXX k. ú. U. (č. I. 9 spisu) je zrejmé, že predmetnú nehnuteľnosť, a to byt č. 3, tretie poschodie, 4. vchod nadobudol odporca na základe kúpnej zmluvy č. V 10398/10 - zo dňa 18.01.2011 - 491/11 v celosti, čiže nadobudnutím vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti si musel byť vedomý svojej povinnosti platiť za prevádzku, údržbu a opravu domu, vrátane zabezpečenia služieb spojených s užívaním jeho bytu, čo si aj plnil, keďže do omeškania s platbou sa dostal počínajúc mesiacom jún 2012. V uvedenom kontexte aj podľa odvolacieho súdu postačuje pre preukázanie priznania nároku navrhovateľa evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu zo dňa 18.01.2012 s platnosťou od 01.01.2012, z ktorého vyplýva výpočet úhrady za byt s výškou mesačnej zálohovej úhrady, ktorý odporca prevzal, vlastnoručne podpísal a potvrdil aj na ústnom pojednávaní dňa 18.12.2013.

Je nepochybné, že odporca si svoje povinnosti neplnil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania, pričom odporca sa dostával do omeškania postupne, podľa splatnosti povinných platieb, a to v zmysle článku IV, bodu 4.2.3. zmluvy, t. j. po 25-tom dni.

Zároveň odvolací súd preskúmal aj súvisiaci výrok o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 19,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 137,48 Eur a dospel k záveru, že tieto výroky zodpovedajú zistenému skutkovému stavu veci, pričom prvostupňový súd nároky navrhovateľa obsiahnuté v predmetných výrokoch správne právne posúdil.

Podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. trovy odvolacieho konania prináležia účastníkovi, ktorý bol v spore úspešný. V danom prípade navrhovateľovi, hoci tento si uplatnil trovy odvolacieho konania spočívajúce v podaní písomného vyjadrenia, odvolací súd mu ich nepriznal, nakoľko vyjadrenie neobsahovalo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali podstatný význam pre rozhodnutie v danej veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.